

Verslag experiment akkerrand: inzaaien, kruidensoorten en onkruiddruk

In samenwerking met akkerbouwer Piet van Splunter uit de Beemster heeft Water, Land & Dijken dit jaar een experiment uitgevoerd met akkerranden. Diverse soorten bloemenmengsels zijn ingezaaid en met elkaar vergeleken. Ook is het verschil tussen 1 of 2 keer een vals zaaibed onderzocht. Er is bekeken welke kruidensoorten van de mengsels opkomen en of er verschil is in onkruiddruk.

Piet is begonnen met het aanleggen van een vals zaaibed. Op de helft heeft hij dat een tweede keer gedaan terwijl de andere helft al werd ingezaaid (22 april). Het stuk dat 2 keer is voorzien van een vals zaaibed werd op 12 mei ingezaaid. Op dat moment begonnen de kruiden van de eerste zaai voorzichtig op te komen, al ging het niet hard door de droogte.

In mei viel er nog wel wat regen, daarna was het een droge zomer. Het voordeel van de kleigrond is dat de kruiden eenmaal geworteld en opgekomen redelijk blijven groeien.

Binnen ANLb maken we gebruik van enkele verschillende zaadmengsels. Op beide stukken zijn dezelfde mengsels ingezaaid om te kijken wat er van die mengsels wel en niet opkomt op de kleigronden in ons gebied. Dat is gedurende de zomer regelmatig gemonitord. Er is gekeken naar de ontwikkeling van de kruiden uit de mengsels en onkruiden.

Het valt op dat er beduidend minder onkruid opkomt in het stuk waar 2 keer een vals zaaibed is aangelegd, nadeel is dat dit wel een extra werkgang vergt. Met name perzikkruid kwam op. Vooral bij 1 keer vals zaaibed, maar ook in mindere mate bij 2 keer vals zaaibed. Dit zit ook wel in de geschiedenis van het perceel. Daarnaast waren er enkele stekelhaarden en stond er wat melde tussen, maar niet storend.

Bijna alle soorten uit de mengsels kwamen op. Twee mengsels waren nagenoeg gelijk, met als enige verschil: de ene was met schermbloemigen en de ander zonder. Het derde mengsel 'mengsel 1' is duidelijk anders. Dit is al op afstand zichtbaar door kleurverschillen, zo is mengsel 1 in het begin vooral paars en mengsel 2 erg wit door het gipskruid.

Zoals op de foto's te zien is, was het perceel eerst blauw en paars van de phacelia en korenbloemen, en wit van het gipskruid. Vervolgens kwam daar rood bij van de klaprozen en nog later geel van de zonnebloemen, ganzenbloemen en meisjesogen. De cosmea heeft het langste doorgebloeid. De roze-wit gekleurde bloemen lieten zich pas uit het veld slaan bij de intrede van de vorst in het najaar.

Conclusie

Het aanleggen van 2 keer vals zaaibed geeft dus een lagere onkruiddruk dan op 1 keer vals zaaibed. De bloemen komen wel later op en daardoor is de dekingsgraad snel genoeg voldoende is. Tevens is het afhankelijk van het gewas wanneer de akkerrand van meerwaarde is voor het te telen gewas m.b.t. insecten als natuurlijke plaagbestrijders.

Vroege soorten komen later op, maar ongeveer net zoveel later als ze later zijn ingezaaid. Bij latere bloeiers wordt dit verschil steeds kleiner, de zonnebloemen lijken op beide stukken gelijk in bloei te staan. Cosmea is duidelijk de langste bloeier, tot ver in het najaar zitten er nog knoppen in.

Verder viel het Piet op dat de luizendruk in het naastgelegen perceel bieten lager lag ten opzichte van een ander perceel bieten verderop. Wellicht is dat niet 1-op-1 toe te schrijven aan de bloemenrand, maar wel het noemen waard.

Kortom, het was een leerzaam experiment maar bovenal een prachtige bloemenzee waar het wemelt van de insecten.

Op de volgende foto's ziet u links mengsel 2 en rechts mengsel 1 op 1 keer vals zaaibed. De foto's zijn genomen op 27 juni, 11 juli en 4 augustus.

December 2022

Water, Land & Dijken